

Ogólnoświatowa teokracja

„Bo on musi królować, dopóki nie położy wszystkich nieprzyjaciół pod stopy swoje” – 1 Kor. 15:25 (BW).

Wielu z nas nauczyło się szanować republikańską formę rządu jako najwyższy typ cywilnej administracji. Myślę, że nie jestem jedynym z najbardziej patriotycznych pomiędzy wami, oceniając wielki rząd Stanów Zjednoczonych, o którym wielu z nas wierzy, że jest jednym ze szlachetniejszych, jakie powstały między ludźmi. Jednakże Biblia uczy, że panowanie Mesjasza będzie pewnego rodzaju monarchią, która stanie się bardzo wyborna i arystokratyczna. Dodatkowo wyjaśniamy, że będzie ona najbardziej autokratyczno-teokratyczną, gdyż wola jej poddanych w żadnym stopniu nie będzie uwzględniona.

Najpierw w trwodze jesteśmy gotowi powiedzieć: Czy nie będzie to bardzo niebezpieczny stan rzeczy? Czy może jakaś królewska rodzina, choćby szlachetna i szczodra, mieć powierzona taką arystokratyczną władzę bez obawy użycia jej do ujarzmania ludzi dla pożytku panujących? Czy nie zauważyliśmy tego w historii przeszłych sześciu tysięcy lat? Czy nie widzimy potrzeby ukrócenia i kontrolowania władzy królów i władców? Czy nie dochodzimy stopniowo do wniosku, że lud powinien panować, czy to w Kongresie, w Parlamencie, czy też w Izbach Deputowanych? Tak, moi drodzy przyjaciele, serdecznie podzielam wasze zdanie, lecz gdy opiszę charakter Królestwa Bożego i jego rząd, wszystkie obawy niechybnie ustępują i będziecie się ogromnie cieszyć z Boskiego zarządzania dotyczącego tego teokratycznego królestwa, które wkrótce zostanie ustanowione i obejmie panowanie nad światem.

W Piśmie Świętym jest ono opisane jako piąte uniwersalne imperium na ziemi. Przypomnę wam przez Boga natchniony sen króla Nabuchodonozora, wytłumaczony przez proroka Daniela. Był to wielki królewski posąg. Głową posągu było królestwo Nabuchodonozora – Babilonia, pierwsze królestwo ziemi. Następnym królestwem, pokazanym w srebrnych piersiach i ramionach posągu, była Medo-Persja – drugie uniwersalne królestwo ziemi, zwycięzca Babilonii. Trzecim, reprezentowanym przez brzuch i biodra posągu, była Grecja – trzecie uniwersalne królestwo ziemi, które opanowało Medo-Persję. Ostatnim, reprezentowanym przez żelazne nogi posągu, był Rzym – czwarte uniwersalne państwo, które zwyciężyło Grecję. Nie miało być więcej takich królestw, aż do królestwa Mesjasza, które ma być tym piątym królestwem.

W międzyczasie mieliśmy dwie próby utworzenia piątego uniwersalnego cesarstwa, które zakończyły się niepowodzeniem. Jednym z nich było papieństwo, a drugim cesarstwo Napoleona I. Podczas tego czasu obecne podziały, które wynikły z upadku cesarstwa rzymskiego, były reprezentowane przez stopy posągu z jego dziesięcioma palcami.

UDERZENIE NÓG OBRAZU

Proroctwo wyjaśnia (Dan. 2:44), że w dniach tych królów reprezentowanych przez palce posągu Bóg Niebieski ustanowi królestwo, które podbije wszystkie królestwa, a samo stać będzie na wieki. Będzie ono „*dane ludowi świętych Boga najwyższego, którzy osiąść mają królestwo na wieki*” – Dan. 7:18,27. Królestwo Boże jest symbolicznie pokazane w obrazie jako wielki kamień, odcięty od góry nie rękami – w sposób nadnaturalny. Uderzył on posąg w jego stopy i natychmiast „żelazo, miedź, srebro i złoto stały się jako plewy na bojewisku w lecie i rozniósł to wiatr”, lecz kamień powiększał się „aż napełnił całą ziemię”.

Tak więc Bóg pokazał rzeczy, które niebawem mają mieć miejsce. To kruszenie stóp obrazu miało nastąpić przy końcu Wieku Ewangelii, przygotowując ustanowienie Królestwa Mesjasza. Jak długo istnieją teraźniejsze rządy, Królestwo Mesjasza nie może z nimi współpracować. Pogańskie królestwa oparte są na samolubstwie i niewolnictwie, natomiast Królestwo Chrystusowe będzie ugruntowane na sprawiedliwości, miłości i miłosierdziu pod zarządem Księcia Pokoju. Te dwa systemy nie mogą panować w tym samym czasie.

Pismo Święte mówi nam o czasie największego ucisku, który ma poprzedzić ustanowienie Królestwa Mesjasza. Czytamy fragment Słowa Bożego na ten temat:

„I stanie się dnia onego wielkie uciśnienie Pańskie między nimi” – Zach. 8:10, 14:13.

Rzym i Konstantynopol reprezentowane były przez dwie nogi posągu, który widział król Nabuchodonozor, gdyż każdy po kolei był stolicą rzymskiego cesarstwa, reprezentowanego w posągu.

Lecz naszym zadaniem nie jest omawianie tych królestw, lecz raczej zwrócenie uwagi na charakter Królestwa Mesjasza, które ma panować nad światem, przewyższyć śmierć i podnieść ludzkość z nieświadomości, przesądów, grzechu, chorób i śmierci. Oświadczenie Pisma Świętego głosi, że Mesjasz ma panować,

aż pokona wszelkie nieposłuszeństwo i że ostatnim nieprzyjacielem, który ma być zniszczony jest śmierć (1 Kor. 15:25-26).

Jest to królestwo, o które sam Pan polecił uczniom modlić się. Nic z małych rzeczy nie ujdzie uwagi tego wspańskiego tysiącletniego panowania. Na samym jego początku Szatan zostanie związany wraz ze wszystkimi swymi wpływami – propagowaniem zła i ciemnością. Przez tysiąc lat Słońce Sprawiedliwości będzie wydziełać światło łaski i prawdy na naszą biedną upadłą ludzkość, aż znajomość chwały Bożej napełni całą ziemię tak, jak morza napełnione są wodami (Abak. 2:14).

Ostatecznie wszyscy przeciwnicy tego królestwa umrą śmiercią wtórą, z której nie będzie odkupienia ani powrotu. W międzyczasie wszyscy ochotni i posłuszni zostaną podniesieni nie tylko z grobu, lecz także od wszelkich chorób i słabości obecnego czasu do doskonałości życia, chociaż nie osiągną doskonałości w pełnym znaczeniu tego słowa wcześniej, aż przy końcu Tysiąclecia. Po tym panowaniu sprawiedliwości zostanie dokończona dzieło uwolnienia wzdychającego stworzenia z niewoli zepsucia, grzechu i śmierci, Mesjasz rzeknie się tronu, jak jest napisane:

„Odda królestwo Bogu Ojcu, aby On był wszystkim we wszystkich”.

NIE BĘDZIE WIĘCEJ WZDYCHANIA, PŁACZU I UMIERANIA

Jakie wspaniałe warunki zapanują, gdy nie będzie więcej płaczu i umierania, gdyż wszystkie przeszłe rzeczy przeminą! Cieszymy się, że nasz Wielki Mesjasz ma opanować grzech i zło, ustanowić sprawiedliwość na trwałych i wiecznych podstawach, które zapewnią, iż na całą wieczność wola Boża będzie doskonale wykonywana na ziemi, jak i w niebie.

Rozważcie to proszę szczerze – nie potrzebujecie odpowiadać – czy jest gdzieś dziś na świecie królestwo, które według waszej oceny może reprezentować Boskie Królestwo między ludźmi? Czy istnieje doskonały rząd, gdzie wola Boża jest czyniona tak jak w niebie? Jesteście dobrze zapoznani z historią. Znaćcie krwawe kroniki znaczące jej strony. Wiecie, że tak zwane chrześcijańskie narody Europy były zbrukane krwią więcej niż jakakolwiek inna część świata. Wiecie także, że częściej triumfowało zło niż słuszość. Wiemy, że przez różne narody produkowane są przeciw drugim ciężkie działa, okręty wojenne, olbrzymie torpedy, podczas gdy roszczą sobie pretensje, że są Chrystusowymi królestwami. Czy to jest logiczne? Czy jest to słuszne? Z pewnością nie!

Musimy pójść do Biblii po prawdziwą informację na ten temat. Ona mówi nam, że te królestwa nie są królestwami Bożymi, lecz „królestwami tego świata”. Ona poucza nas, że Szatan jest księciem tego świata (Jan 14:30; Efezj. 2:2), że jest on „bogiem tego świata” i że obecnie „czynny jest w sercach dzieci nieposłuszeństwa” – o wiele liczniejszych od synów posłuszeństwa i przez nich utrzymuje świat pod swą kontrolą. Lecz jednocześnie Biblia jasno uczy, że Szatan i jego panowanie grzechu i śmierci zostało dozwolone przez Boga do określonego czasu i dla szczególnego celu, a gdy nadejdzie właściwy czas, Mesjasz ujmie swą wielką moc i panowanie, a wtedy Szatan zostanie związany, zaś wszelkie moce grzechu i ciemności zostaną powstrzymane.

„WYBRANI DOSTĄPILI”

Chodźcie wraz ze mną i pobieżnie spójrzmy na wielkie dzieło Boże dotychczas dokonane. Przez przeszło dwa tysiące lat nie dał On żadnej jasnej informacji o swych zamierzeniach wobec upadłego rodu. Potem oświadczył Abrahamowi tak wyraźnie, iż św. Paweł twierdzi, że było to wyprzedzeniem Ewangelii. Bóg powiedział Abrahamowi, że ma zamiar błogosławić świat. To może jedynie oznaczać, że Bóg ma zamiar uwolnić ludzkość spod przekleństwa śmierci, które przyszło przez grzech Adama. Bóg dodał, że chce to błogosławieństwo dać dla całej ludzkości przez jego potomstwo: *„W tobie i w nasieniu twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi”*. Ten właściwy Boski czas dania błogosławieństwa nie nastąpił, dopóki nie przyszedł Mesjasz. W międzyczasie Bóg dał cielesnemu nasieniu Abrahama Przymierze Zakonu, które obiecywało im życie wieczne i dziedzictwo w królestwie, jeżeli zachowają prawo Zakonu. Oczywiście nie byli oni zdolni go zachować, gdyż Zakon był miarą zdolności doskonałego człowieka, a Izraelici podobnie jak cała ludzkość byli grzesznikami. Jednakże ich próba zachowania Zakonu przyniosła im wielkie pokrzepienie serca, tak iż gdy przyszedł Jezus, znaczna ilość z nich była gotowa Go przyjąć. Stali się oni synami Bożymi przez spłodzenie z ducha świętego podczas Pięćdziesiątnicy i później. Byli oni duchowym nasieniem Abrahamowym, którego Jezus był Głową, czyli pierwszym.

Izraeli miał nadzieję wziąć udział w Królestwie Mesjasza. Ap. Paweł wyjaśnia, że „czego Izrael szuka, tego nie dostał, ale wybrani dostąpili, a inni zatwardziali są”. Zaślepieni Izraelici zostali odrzuceni, lecz nie na zawsze. Boskie błogosławieństwo nie wróci do cielesnego Izraela, dopóki duchowy Izrael nie zostanie skompletowany (Rzym. 11:25,34).

KRÓLESTWO CIERPI GWAŁT

Co osiągnęli „wybrani”? Odpowiadamy, że stali się oni rzeczywistym Królestwem Mesjasza i dziedzicami obietnicy Abrahamowej. Zauważmy, że niedostateczna licz-

ba z Żydów okazała się godna stanowić klasę Królestwa. Bóg to przewidział i przez proroka obiecał, że niektórzy z pogan zostali wybrani, aby skompletować tę klasę. Całe dzieło Wieku Ewangelii służy powołaniu tej „wybranej” gromadki. Jeżeli słusznie oceniamy sprawę, przewidziana liczba zostanie wkrótce dopełniona i rozpocznie się panowanie Mesjasza.

Poprzez cały Wiek Ewangelii klasa królestwa cierpiała wraz z Chrystusem. Jezus to wyjaśnił, że stanowi ona rzeczywiście królewską rodzinę, gdyż członkowie tej klasy zostali spłodzeni z ducha świętego, lecz jeszcze nie weszli do chwały. Osiągną tę chwałę jedynie przez moc pierwszego zmartwychwstania, jak jest napisane: „Musimy wszyscy być przemienieni, ponieważ ciało i krew królestwa Bożego odziedziczyć nie mogą”.

Częściowo dla wypróbowania, ich rozwój odbywa się w czasie, gdy Szatan jest księciem tego świata, gdzie dozwolone jest, aby jego siła była przeciw nim skierowana, podobnie jak to było z naszym Panem. Posłannictwem dla nich jest:

„Królestwo gwałt cierpi i gwałtownicy je porywają” – Mar. 11:12.

Jak nasz Pan cierpiał gwałt od księcia tego świata, tak będzie i z Jego naśladowcami, ponieważ „uczeń nie może być większy od swego Pana”. Pańska obietnica dla Jego naśladowców brzmi:

„Bądź wierny aż do śmierci, a dam ci koronę żywota”.

**Z książki: „What Pastor Russell wrote for the Overland Monthly”, str. 340-343
Tłum. z ang. A.Z.**

C.T. Russell
R-
„Straż”